

IN DE SCHIJNWERPER

Ditta Hania-de Boorder: 'Wij doen echt alles samen'

Ditta Hania (61) woont met haar man Ton (66) in De Vier Winden op Middel 101. Ze is directie-secretaresse bij Engie. Met wat aantekeningen heeft ze zich op het interview voorbereid.

derd. Mijn man houdt erg van strak en modern, maar in zo'n huis moet je een goede mix maken, vind ik. Toen we het gips eraf trokken kwam er hout tevoorschijn. En ook oude kranten. Ik heb het van binnen geschilderd. Ik word helemaal vrolijk van dat groen. Een paar weken geleden kwam er iemand van Texel aan de deur met een schilderij van dit huis; AKK61 staat erop. Leuk hè?

Hebben jullie kinderen?

Mijn man heeft een zoon en een dochter, voor mij dus bonuskinderen. Hij heeft ook twee kleinkinderen. Bij ons samen is het helaas nooit gelukt. Op een gegeven moment ga je voor je carrière en dan houdt het ook op. Mijn moeder was 37 toen zij overleed. Ik was 14, mijn jongste zusje 8. Mijn vader deed alles alleen. We hadden alle drie een taak en mijn oma woonde om de hoek. Je wordt wel eerder zelfstandig. Ach, je weet niet beter. Ik had vroeger graag met mijn moeder over de markt willen lopen. Daarom vind ik het nu extra leuk om dat met mijn 'dochter' te doen. Mijn vader is een paar jaar geleden plotseling overleden. Hij was 82. Een heel fijne man.

Waar ben je geboren?

In de Haven in Zaandam. Ik ben geen directe familie van 'de fietsenman' om het zo maar te zeggen. Hania is een Friese naam, maar mijn man komt ook van Zaandam.

We zijn al 32 jaar samen en dit jaar 30 jaar getrouwd. Ik was vroeger alleen maar aan het volleyballen, had mijn werk en jongens boeiden mij helemaal niet. Ik heb mijn man op een verjaardag leren kennen. Hij was toen net gescheiden. Mijn jongste zus ging met zijn broer. Later zagen we elkaar weer en toen we daarna met zijn allen gingen stappen raakte het aan. Drie maanden later kwam hij bij mij wonen in de Kruisstraat in Koog aan de Zaan.

Waar hebben jullie gewoond?

Daarna hebben we op de Texelstraat gewoond. Vijftien jaar geleden wilden we of aan het water of landelijk gaan wonen. We waren al honderd keer door Westzaan gefietst, maar hier was weinig te koop en ook niet te betalen. We kochten een huis aan de Oostzijde naast de Bernhardbrug. Maar na tien jaar misten we wel erg onze tuin. Dit huis kwam te koop en we waren meteen verliefd. We hebben zelf veel veran-

Wat doe je voor werk?

Ik ben directiesecretaresse bij Engie. Na de Groen van Prinsterer-mavo zou ik in de verpleging gaan, maar moest nog drie maanden wachten voordat de opleiding begon. Mijn vader werkte bij Tot + Beers en daar kon ik toen zolang werk krijgen. Inmiddels werk ik er 43 jaar. Het bedrijf is meerdere keren overgenomen en is nu een wereldwijd concern. Er werken nu nog steeds zo'n dertig mensen die bij Tot + Beers begonnen zijn. Ik zeg altijd dat ik er als 'krokettenhaler' begonnen ben: 'Wil je dit halen en dat kopiëren?' Ik werd secretaresse en ben nu al een jaar of 25/30 directiesecretaresse. Altijd vijf dagen, maar sinds kort werk ik vier dagen per week. Nu met corona mis ik de saamhorigheid. Ik werk twee dagen thuis. Hele afdelingen zijn leeg.

Het is net of je qua werk niet meer betrokken bent. Over anderhalf jaar stop ik ermee. Mijn man gaat in maart met pensioen. Hij is al veertien jaar allround elektricien bij Cargill Gerkens Cacao. Hij is begonnen bij Bruynzeel en heeft daarna bij de technische dienst van Heliomare in Wijk aan Zee gewerkt. We zijn wel honkvast wat werk betreft, ja.

Wat stel je je erbij voor om met pensioen te gaan?

Allereerst: geen wekker meer. Lekker je krant helemaal uitpluizen en niet alleen de koppen. Om 6.10 uur gaat mijn wekker. Ik douche, maak me een beetje op en ben weg. Op de fiets. Ik ontbijt op mijn werk. Ik wil na mijn pensioen lekker fietsen en weekendjes weg. Mijn man kan heel goed koken. Dat wil ik dan ook graag leren. En Grieks. Onze tuin is afgegraven vanwege lood. Ik kan er 's nachts echt wakker van liggen hoe ik de tuin zal gaan inrichten. Daarom zit ik hier in De Kwaker ook op yoga. Het geeft me rust en mijn lichaam blijft soepel. Als ik thuiskom kan ik daarna niet lang opblijven. Ik maak brood voor de volgende dag voor ons klaar en ga naar bed. Dan slaap ik als een os.

Heb je hobby's?

Nou, dit huis van binnen schilderen dus, mijn tuin, (leg)puzzelen vind ik leuk en nu ben ik helemaal into het kleuren voor volwassenen. Ik ga graag uit eten met vrienden. En ik wandel veel; ook om op gewicht te blijven. Muziek in mijn oren en weg. Ik loop altijd hiervandaan en zo'n 15 km. Bijvoorbeeld naar een tante op het Kalf en via de Bartelsluis en Wormerveer weer terug. Lekker je hoofd leegmaken. Verder zijn we gek van Terschelling en van Samos, waar we steeds naar hetzelfde huisje gaan.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Dat ik gezond blijf. En dat we samen gelukkig oud kunnen worden. Je ziet de wereld zo erg veranderen. Ik moet er niet aan denken om alleen over te blijven. Wij zijn erg op onszelf en doen alles samen. Echt alles.

Ik ga niet met een vriendin ergens heen, maar met hem. Misschien wel heel burgerlijk. Mijn man is rustig en lief. Het voelt gewoon goed met hem. Ikzelf kan wel druk zijn. Ik was altijd een carrièrejager, maar sinds

ik hier woon ben ik een huismus. Ik wilde het alleen maar maken, maken, maken. Nou, en dat heb ik ook gedaan. Op een gegeven moment denk je er is meer in het leven. En dat werd toen Westzaan. Hier vonden we rust.

Hoe bevalt het wonen in Westzaan?

Het voelt echt als een jas. We hebben allemaal leuke burens. De pedicure woont hiernaast, de kapper op het hoekje. Sinds ik hier woon gaan we hier naar de tandarts, de bakker en doen we hier de boodschappen. Er wordt ook veel georganiseerd, zoals De Dag van Westzaan en de Winterfair. Je ziet mensen, oude bekenden, heel burgerlijk, maar dat is ook heel leuk. Een paar jaar geleden hadden we hier een buurtbarbecue. Zo leuk. Ja, ik hoor hier wel.

'Ik hoor hier wel'

Marijke van der Pol